

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Chebu rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Petra Holuba a přísedících Ireny Rubé a Ing. Soni Mathauserové v hlavním líčení konaném dne 27. července 2020 v Chebu **takto:**

Obžalovaní

1) M ■■■ D ■■■■,

narozený ■■■■■ v ■■■■, bez pracovního poměru, trvale bytem ■■■■■
■■■■■, toho času ve vazbě ve věznici ■■■■■,

2) P ■■■■ K ■■■■,

narozený ■■■■■ v ■■■■, bez pracovního poměru, trvale bytem ■■■■■
■■■■■, toho času ve vazbě ve věznici ■■■■■,

jsou vinni, že

dne 10. května 2020 v 01:01 hodin v Chebu ve Wolkerově ulici před domem č. 17 po vzájemné domluvě na vykradení vozidla obžalovaný M ■■■■ D ■■■■ vnikl pootevřeným předním oknem u řidiče do vozidla zn. Ford Transit, rz ■■■■■, v té době stál obžalovaný P ■■■■ K ■■■■ opodál a hlídal, obžalovaný M ■■■■ D ■■■■ z vozidla vzal tyto věci:

- plastový kufr na nářadí černé barvy s červeným poklopem zn. Myproject v hodnotě 350 Kč,
- pájecí drát o délce 3 m v hodnotě 30 Kč,
- aku vrtací šroubovák zn. Black and Decker červeno-černé barvy včetně baterie a jednoho křížového bitu v hodnotě 2 000 Kč,
- 3 kusy SDS vrtáků v plastovém obalu zn. LUX o délce 20cm v celkové hodnotě 450 Kč,
- elektrickou přímočarou pilu zn. Reikel žluté barvy v hodnotě 700 Kč,
- 5 vrtáků černé barvy v hodnotě 300 Kč,
- tužku v hodnotě 18 Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje Vendula Samcová.

- plastovou bílou krabičku s pláty nožů v hodnotě 18 Kč,
- modrou krabičku se sadou bitů pro AKU vrtačku v hodnotě 90 Kč,
tyto věci podal oknem obžalovanému P████ K████, poté je odnesli do bytu M████ D████
v ██████████, následně se v čase 01:06 hodin oba k vozidlu vrátili, obžalovaný
P████ K████ hlídal a obžalovaný M████ D████ z vozidla odcizil:
- rybářský prut zn. Shimano GT 500 v hodnotě 800 Kč,
- rybářský prut zn. Cormoran profiline superstrong s navijákem zn. Tamoka v hodnotě 1 200 Kč,
- rybářský prut zn. Mivardi Aktive Telekart s navijákem zn. Sportera 4007 v hodnotě 1 600 Kč,
- rybářský prut zn. HoloCarbon 6006 s navijákem zn. Quicksuper 350RD v hodnotě 1 100 Kč,
- rybářský prut zn. Brad Fishing cat s navijákem zn. Eugene EP4000 v hodnotě 1 400 Kč,
- rybářský prut zn. Brad Fishing s navijákem ED460 BRD v hodnotě 1 400 Kč,
- rybářský prut zn. Trailblazer POL600 v hodnotě 500 Kč,
tyto věci opět odnesli do uvedeného bytu M████ D████, tímto jednáním způsobili
poškozenému S████ O████, nar. ██████, škodu ve výši 11 956 Kč na odcizených věcech a
škodu ve výši 3 000 Kč rozbitím okna vozidla,
a obžalovaný M████ D████ se tohoto jednání dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního
soudu v Chebu ze dne 27.9.2016 sp. zn. 3 T 50/2014, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu
v Plzni ze dne 14.6.2017, sp. zn. 50 To 214/2017, odsouzen mimo jiné pro přečiny krádeže podle
§ 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 a § 205 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému
nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců, který vykonal 16.8.2019, a dále že byl
rozsudky Okresního soudu v Chebu ze dne 27.2.2018, sp. zn. 4 T 5/2015, který nabyl právní
moci dne 22.3.2018, ze dne 18.10.2018, sp. zn. 4 T 25/2014, který nabyl právní moci 15.11.2018,
a ze dne 29.11.2018, sp. zn. 4 T 75/2014, který nabyl právní moci 28.12.2018, odsouzen mimo
jiné pro přečiny krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2, tr. zákoníku, podle § 205 odst. 1
písm. a), odst. 2 trestního zákoníku, respektive podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, přičemž
v těchto případech bylo upuštěno od uložení souhrnných trestů,
a obžalovaný P████ K████ se tohoto jednání dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu
v Chebu ze dne 4.1.2019, sp.zn. 7 T 148/2018, který nabyl právní moci téhož dne, odsouzen pro
přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody
v trvání 6 měsíců, který vykonal 5.6.2019, a dále že byl rozsudkem Okresního soudu v Chebu ze
dne 23.5.2017, sp. zn. 6 T 33/2017, který nabyl právní moci dne 13.9.2017, odsouzen pro pomoc
k přečinu krádeže podle § 24 odst. 1 písm. c), § 205 odst. 1 písm. a), b) tr. zákoníku k trestu
odnětí svobody v trvání 6 měsíců, který vykonal dne 5.12.2019,

tedy

přisvojili si cizí věc tím, že se jí zmocnili, způsobili tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou a
byli za takové jednání v posledních třech letech odsouzeni a potrestáni,

čímž spáchali

přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku,

a odsuzují se

obžalovaný M████ D████

podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody **v trvání 15
(patnácti) měsíců;**

podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje **do věznice
s ostrahou;**

Shodu s prvopisem potvrzuje Vendula Samcová.

obžalovaný P ■■■ K ■■■

podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody **v trvání 12 (dvanácti) měsíců;**

podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Odůvodnění:

- Soud vzal** po provedeném hlavním líčení **za prokázané**, že obžalovaní M ■■■ D ■■■ a P ■■■ K ■■■ dne 10.5.2020 vykradli vozidlo zn. Ford Tranzit poškozeného S ■■■ O ■■■. Nejprve do vozidla vnikl zřejmě otevřeným oknem obžalovaný M ■■■ D ■■■, obžalovaný P ■■■ K ■■■ v tu chvíli opodál hlídal. Následně obžalovaný M ■■■ D ■■■ podal spoluobžalovanému krabici s nářadím. Tu odnesli do bydliště obžalovaného M ■■■ D ■■■. Po pěti minutách se k vozidlu vrátili. Obžalovaný P ■■■ K ■■■ opět hlídal, obžalovaný M ■■■ D ■■■ vzal z vozidla sedm rybářských prutů, které opět odnesli do bydliště obžalovaného M ■■■ D ■■■. Při manipulaci s věcmi došlo k rozbití okna u dveří. Tímto jednáním způsobili poškozenému škodu ve výši 11 956 Kč na odcizených věcech a 3 000 Kč rozbitím okna vozidla. Soud vzal za prokázané, že oba obžalovaní byli za takové jednání v posledních třech letech opakovaně odsouzeni a potrestáni ve výroku citovanými rozhodnutími.
- Obžalovaný M ■■■ D ■■■** se v přípravném řízení i u hlavního líčení ke spáchání stíhaného jednání doznal. Uvedl, že vykradení vozidla byl jeho nápad. Chtěl tím získat prostředky k uhrazení nájmu, neboť mu hrozilo vystěhování z bytu. Zároveň v té době nemohl ani čerpat sociální dávky, neboť kvůli nemoci Covid-19 byl omezený přístup na úřad práce. Proto se rozhodl pro tento čin. Využil toho, že u vozidla bylo otevřené okno u řidiče. Vlezl do vozidla, které prohledal. S obžalovaným P ■■■ K ■■■ se domluvil na tom, že bude hlídat. Následně P ■■■ K ■■■ podal oknem bednu s nářadím, kterou odnesli domů. Následně se do vozidla vrátili a on z něj vzal rybářské pruty. Ty také odnesli domů. Bednu s nářadím prodal za částku 600 Kč. O tu se s P ■■■ K ■■■ rozdělili napůl. Poté, co ho kontaktovala policie, vydal rybářské pruty a zařídil, aby se vrátila poškozenému i bedna s nářadím. Svého jednání litoval. Žádal soud o shovívavost s tím, že má více dětí, další dvě děti čeká s dvěma ženami. Má přislíbené zaměstnání, chtěl by být na svobodě a žít řádně.
- Obžalovaný P ■■■ K ■■■** v přípravném řízení odmítl vypovídat. U hlavního líčení se ke spáchání stíhaného jednání doznal. Uvedl, že nápad na vykradení vozidla byl M ■■■ D ■■■. Domluvili, že on bude hlídat. Když hlídal, tak slyšel zvuk rozbíjejícího se skla. Do auta bylo vniknuto dvakrát, jednou byly odcizeny pruty, jednou bedna s nářadím. Tu bednu následně prodali za částku 1 000 Kč, o kterou se rozdělili. On se do spáchání činu zapojil proto, že chtěl pomoci M ■■■ D ■■■, který neměl na nájem. Nedokázal vysvětlit, proč stále páchá trestnou činnost.
- Oba obžalovaní byli ze spáchání stíhaného jednání usvědčeni kromě svých doznání i dalšími důkazy. Z výsledků ohledání vozidla a výpovědi poškozeného S ■■■ O ■■■ bylo prokázáno, že k vniknutí do vozidla došlo. Výčet věcí, který uváděl poškozený již v přípravném řízení, odpovídá tomu, co bylo skutečně odcizeno. Až na jednu položku byly totiž všechny odcizené věci vydány M ■■■ D ■■■ a následně vráceny poškozenému. Z poškozeným nahlášených věcí chyběla pouze krabička s bity pro AKU vrtačku. Jelikož ovšem bedna s nářadím, ve které byla tato krabička uložena, byla v držení ještě jiné osoby, nelze vyloučit, že tato osoba si tuto krabičku vzala. Soud neměl důvod nevěřit poškozenému, že mu byla skutečně z vozidla také odcizena. Hodnota odcizených věcí byla zjištěna z odborného vyjádření. Škodu na vozidle mu uhradili poškozenému příbuzní obžalovaných před hlavním líčením. Při ohledání místa činu bylo zadokumentováno i rozbité okno. Obžalovaný M ■■■ D ■■■ nicméně tvrdil, že okno se rozbilo až při vyndávání věcí. Sám poškozený sice uvedl, Shodu s prvopisem potvrzuje Vendula Samcová.

že okno u vozidla zřejmě zavřel, nebyl si tím ale zcela jistý. Místo činu bylo snímáno kamerou městského kamerového systému. Z dostupných záznamů nelze potvrdit, že obžalovaný M. D. okno vozidla rozbil. Na záznamu je patrné, že přistoupil ke dveřím vozidla, vzepřel se o ně a oknem vnikl do vozidla. Záznam není natolik kvalitní, aby bylo vidět, zda přitom sklo rozbil nebo do jaké míry bylo okno otevřené. Ze stop zajištěných při ohledání místa činu je patrné, že okno bylo z tříštivého skla a celé se rozsypano, nelze tedy ani z pozůstatků skla dovodit, zda a do jaké míry bylo otevřené. Soud měl tedy pochybnosti o tom, zda obžalovaný M. D. při vnikání do vozidla nejprve rozbil sklo. Za dané situace tedy soud dospěl k závěru, že nelze bez rozumných pochybností vyloučit verzi uváděnou obžalovaným, že okno bylo pootevřené a že ho rozbil až při následné manipulaci s věcmi. Proto soud v této části upravil skutková zjištění a nevzal za prokázané, že ke spáchání činu došlo vloupáním.

5. Pokud jde o totožnost pachatelů, ta byla nesporná. Kromě jejich doznání byly opatřeny i další důkazy. Z kamerového záznamu zachycujícího místo činu, by sice obžalovaní nemohli být identifikováni, nicméně byl zajištěn i kamerový záznam ze vchodu do domu obžalovaného M. D. v . Na tomto záznamu jsou vidět oba obžalovaní, přitom obžalovaný M. D. nesl nejprve bednu s nářadím a o pár minut později pruty. Na tomto záznamu, z něhož byly pořízeny fotografie založené ve spise, lze obžalované identifikovat. Při ohledání místa činu byly zajištěny dvě daktyloskopické stopy, přičemž jedna z nich se shoduje s ukazovákem levé ruky obžalovaného M. D. Z jeho bundy byly zajištěny výtřepem úlomky skla, přičemž z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví fyzikální chemie, byla zjištěna druhová shody těchto úlomků se sklem z vozidla poškozeného.
6. Na základě výše uvedeného hodnocení provedených důkazů dospěl soud k jednoznačnému a pochybností prostému závěru, že se stíhaný skutek popsáný ve výroku o vině tohoto rozsudku stal, že je trestným činem a že ho spáchali oba obžalovaní. Proto je soud uznal vinnými v souladu s podanou obžalobou. Oproti ní byl pouze upraven skutkový děj ohledně vniknutí do vozidla a změněna právní kvalifikace, o čemž bude pojednáno níže.
7. **Po právní stránce** bylo jednání obou obžalovaných kvalifikováno jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr. zákoníku. Dopustili se ho tím, že bez souhlasu a vědomí vlastníka získali do své dispozice cizí věci, tedy se jich zmocnili. Část z nich prodali, zbytek uschovali za účelem pozdějšího prodeje. Tím si osobovali výlučná práva vlastníka věci, tedy si tyto věci přisvojili. Celková hodnota odcizených věcí byla vyšší než 5 000 Kč, což je podle § 138 odst. 1 tr. zákoníku spodní hranice škody nikoli nepatrné. Oba obžalovaní byli v posledních třech letech za podobné krádeže odsouzeni ve výroku o vině uvedenými rozhodnutími a vykonali za to i nepodmíněné tresty odnětí svobody. Jde tedy o speciální recidivisty, což je znakem kvalifikované skutkové podstaty daného trestného činu. Obžalovaní jednali jako spolupachatelé ve smyslu § 23 tr. zákoníku. Hlavním pachatelem byl obžalovaný M. D., nicméně činnost obžalovaného P. K. se neomezila pouze na hlídání, ale při prvním vniknutí do vozidla převzal obžalovaný P. K. od spoluobžalovaného M. D. bednu s nářadím, kterou mu M. D. podal z vozidla. Tím se aktivně zapojil do zmocňování se cizích věcí. Proto nejde „pouze“ o účastenství na trestném činu ve formě pomoci, ale již o spolupachatelství. Podle názoru soudu je jednání obžalovaných třeba posuzovat jako jeden skutek (v obžalobě je jednání popsáno jako pokračující trestný čin), neboť mezi oběma návštěvami vozidla byla pouze malá pauza využitá k odnosu věcí, přičemž ze záznamu kamerového systému je patrné, že již v prvním případě si obžalovaný M. D. připravil k odcizení i rybářské pruty, které původně dle výpovědi poškozeného ležely na zadních sedadlech. V druhém případě se totiž do vozidla pouze naklonil, z čehož je patrné, že pruty byly připravené na sedadle řidiče. Šlo tak o kontinuální jednání přerušené jen na dobu nezbytnou k odnesení části odcizených věcí. Oba obžalovaní jednali v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku porušit zákonem chráněný zájem na ochraně cizího majetku. Jejich jednání je pro danou skutkovou podstatu trestného činu zcela typické. Soud neshledal

Shodu s prvopisem potvrzuje Vendula Samcová.

žádné skutečnosti, které by závažnost tohoto jednání snižovaly nebo naopak zvyšovaly. Proto jde o jednání společensky škodlivé, u něhož nepřichází v úvahu vyvozování jiné než trestněprávní odpovědnosti. Soud nezjistil žádné skutečnosti, které by vylučovaly plnou trestněprávní odpovědnost obou obžalovaných za spáchané jednání.

8. V obžalobě bylo jednání obou obžalovaných posouzeno jako zločin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2, 4 písm. b) tr. zákoníku. Z předchozího odstavce je patrné, že soud se neztotožnil s tím, že by byly v daném případě naplněny znaky kvalifikované skutkové podstaty podle odst. 4 písm. b) tr. zákoníku. Podle něj jsou přísněji postihovány krádeže spáchané za stavu ohrožení státu nebo válečného stavu, za živelní pohromy nebo jiné události vážně ohrožující život nebo zdraví lidí, veřejný pořádek nebo majetek. Trestní zákoník na krizové situace pamatuje jednak v ustanovení § 42 písm. j), dle kterého je za přitěžující okolnost považováno jednání spáchané za krizové situace (nouzový stav patří mezi krizové situace, vyplývá to z ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, a z § 2 písm. b) zákona č. 240/2000 Sb., krizový zákon, v platném znění), živelní pohromy nebo jiné události vážně ohrožující život, veřejný pořádek nebo majetek, anebo na území, na němž je prováděna evakuace, jednak jako na znak kvalifikovaných skutkových podstat některých trestných činů. Nouzový stav, který v době činu byl objektivně vyhlášen, není mezi znaky dané skutkové podstaty uveden. Je přitom zřejmé, že znaky kvalifikované skutkové podstaty jsou definovány úžeji než uvedená přitěžující okolnost. Z toho je zřejmé, že úmyslem zákonodárce bylo, aby případný nouzový stav byl z hlediska naplnění znaků kvalifikované skutkové podstaty vybraných trestných činů vyhodnocován vždy individuálně. Podle obžaloby byl nouzový stav vyhodnocen jako „jiná událost vážně ohrožující život a zdraví lidí“. Odůvodněno to bylo pouze povrchně odkazem na usnesení vlády ČR a Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a odkazem na dopad infekční nakažlivé choroby a úmrtí stovek občanů ČR. Je nepochybné, že nouzový stav byl v České republice vyhlášen z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru na území České republiky. Vyplývá to totiž z usnesení vlády České republiky č. 194 ze dne 12.3.2020. Nelze zpochybňovat, že nemoc Covid-19 ohrožuje zdraví lidí. Na druhou stranu je třeba vidět, že nouzový stav byl vyhlášen především proto, aby vláda byla schopna rychle přijímat opatření omezující šíření dosud neznámého viru a zajišťovat ochranné prostředky pro zdravotnictví a složky integrovaného záchranného systému. Šlo tedy především o prevenci proti šíření nakažlivé nemoci, nikoli o stav, kdy již došlo k závažnému následku, tedy k nekontrolovatelnému šíření viru v populaci na našem území. Argumentovat stovkami úmrtí není objektivní. Ke dni 10.5.2020 bylo v ČR 280 úmrtí s covidem (ne pouze na covid), přičemž na jiné běžné nemoci (např. chřipka) umírá více lidí (počet úmrtí lidí s běžnou chřipkou se pohybuje kolem 1 500 ročně). Cílem vyhlášeného nouzového stavu nebylo nemoc vymýtit ze společnosti, to ostatně ani není možné, nýbrž zajistit dostupnost lékařské péče pro všechny nakažené, zpomalit rychlost šíření nákazy a zabránit tak kolapsu zdravotního systému. Vývoj situace tento názor soudu potvrzuje. Nouzový stav byl v průběhu května 2020 ukončen, přitom v současné době je epidemiologická situace v České republice horší, než byla v době trvání nouzového stavu. Je více aktivně nemocných a jejich počty přibývají, přitom se o obnovení nouzového stavu neuvažuje, protože již byly nastaveny mechanismy, jak na zvýšené počty nemocných reagovat a zdravotnická zařízení jsou již na danou situaci připravena a vybavena. Aby tedy mohl být vyhlášený nouzový stav posuzován jako „jiná událost vážně ohrožující život a zdraví lidí“ ve smyslu § 205 odst. 4 písm. b) tr. zákoníku, musel by se mírou své vážnosti podobat stavům, které stejné ustanovení výslovně pojmenovává (stav ohrožení státu, válečný stav, živelná pohroma). Tato stavy zpravidla vyžadují zhmotnění rizika (stav ohrožení státu) nebo reagují na již nastalou vážnou situaci (válečný stav, živelná pohroma). Stav šíření koronaviru se takto vážným stavům ani zdaleka nepřiblížil. Proto srovnání rizika spojeného s šířením nemoci Covid-19 s jinými podobnými stavy naplňujícími znaky dané skutkové podstaty není možné. Smyslem zpřísnění právní kvalifikace u trestného činu krádeže je obecná potřeba přísněji postihnout jednání spáchaná ve vybraných krizových situacích z důvodu, že tato jednání za Shodu s prvopisem potvrzuje Vendula Samcová.

dané situace jsou mimořádně společensky škodlivá. Podle názoru soudu ovšem krádeže spáchané v době trvání nouzového stavu nejsou výrazně společensky škodlivější než krádeže spáchané před jeho vyhlášením nebo po něm. Byť v souvislosti s vyhlášením nouzového stavu přijala vláda případně ministerstvo zdravotnictví řadu opatření omezující volný pohyb osob, uzavřela školy a některé obchody, zakázala cesty do zahraničí apod., nebylo nikomu přikázáno opustit své majetky, nikdo nebyl omezen v ochraně svého majetku a i bezpečnostní složky státu, zejména Policie ČR, nadále plnily všechny své úkoly vyplývající z příslušných zákonů, včetně ochrany majetku. Soud z vlastní zkušenosti ví, že k řešení takovýchto případů byli policisté stále vyčleněni, v ulicích jich naopak bylo ještě více, protože se věnovali i kontrole dodržování vládních opatření, čímž svou osobní přítomností v terénu posilovali i ochranu majetku osob. Nelze tedy přijmout argumenty o tom, že Policie ČR nedisponovala dostatečným personálem k řešení trestné činnosti v době nouzového stavu. Trestná činnost byla objasňována standardními prostředky, daný případ toho budiž důkazem. Nouzový stav tedy nevystavil majetky jiných zvýšenému ohrožení. Nyní projednávaný případ nijak s nouzovým stavem nesouvisí, šlo o běžnou formu páčání této trestné činnosti. Z žádných okolností nevyplývá, že by společenská škodlivost takového jednání byla mimořádně vysoká oproti podobným krádežím spáchaným před vyhlášením nouzového stavu nebo po jeho skončení. Ke dni 10.5.2020 byla navíc řada opatření rozvolněna, nebyl například již zakázán volný pohyb osob na veřejných místech. K opatřením omezujícím základní práva a svobody osob bylo a stále je přístupováno i v době po skončení nouzového stavu podle aktuální situace v nemocí zasažených regionech. Z toho je zřejmé, že ani těmito omezujícími opatřeními nelze argumentovat, protože přímo s nouzovým stavem nesouvisí a jsou na něm nezávislá. Soud si je vědom toho, že nový trestní zákoník je založen na formálním pojetí. Nicméně soud v této věci neargumentuje společenskou škodlivostí, ale tím, že nebyly po formální stránce naplněny znaky kvalifikované skutkové podstaty trestného činu krádeže podle § 205 odst. 4 písm. b) tr. zákoníku, neboť v době činu vyhlášený nouzový stav nelze podřadit pod znak „jiná událost vážně ohrožující život a zdraví lidí“, protože nesnese srovnání s jinými alternativami uvedenými v daném ustanovení. Šlo o stav ohrožující životy a zdraví lidí, nikoli však vážně (ve srovnání s následky šíření jiných nakažlivých chorob nebo ve srovnání s následky jiných stavů definovaných v dané skutkové podstatě), jak to daný znak vyžaduje. Stav ohrožení života a zdraví lidí koronavirem stále přetrvává i v současné době a stav ohrožení není menší než dříve, protože stále neexistuje lék ani vakcína proti nemoci. Neexistuje racionální důvod, proč právě období nouzového stavu (12.3.2020 – 17.5.2020) separovat a trestné činy spáchané během této doby postihovat přísněji. Opačný výklad je podle názoru soudu zatížen přepjatým formalismem a jde o výklad, který jde výrazně v neprospěch obžalovaných. Přitom v trestním řízení platí zásada, že v pochybnostech (skutkových i právních) má být postupováno ve prospěch obžalovaných. Proto soud oproti podané obžalobě právní kvalifikaci jednání obžalovaných změnil a přihlédl k tomu, že obžalovaní spáchali daný čin v době nouzového stavu, pouze jako k přitěžující okolnosti podle § 42 písm. j) tr. zákoníku mající vliv na úvahy o druhu a výměře trestu, nikoli však na právní kvalifikaci a trestní sazbu za dané jednání.

9. **Při úvahách o druhu a výměře trestu** vzal soud v potaz všechny skutečnosti uvedené v § 38 a § 39 tr. zákoníku. **K osobě obžalovaného M. D.** bylo zjištěno, že je svobodný. Má tři děti, které jsou ovšem v péči jeho rodičů, narození dvou dalších dětí s dvěma různými ženami nyní očekává. To nesvědčí o odpovědném přístupu k rodičovství. Obžalovaný nikde nepracoval. Od srpna loňského roku, kdy byl propuštěn z výkonu trestu, se podle svých slov snažil práci najít, byl asi měsíc zaměstnán v pekárně, ale práce mu nevyhovovala, proto tam skončil. Živil se příležitostnými výpomocemi jiným. Peníze mu nestačili na nájem, sociální dávky nepobíral kvůli koronavirové situaci. Obžalovaný nebyl v minulosti postihován v místě bydliště pro přestupky. V opise rejstříku trestů má celkem devět záznamů. Poprvé byl odsouzen zdejším soudem v roce 2011 pro přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 tr. zákoníku. Podmíněný trest mu byl prominut amnestií prezidenta republiky z 1.1.2013. Od roku 2012 do roku 2015 masivně páchal trestnou činností převážně
- Shodu s prvopisem potvrzuje Vendula Samcová.

majetkového charakteru. Neodradily ho od ní opakované pobyty ve vazbě (22.1.2014-5.5.2014, 25.11.2014-15.5.2015) ani šance dané mu na přelomu let 2014 a 2015 uložením dvou podmíněných trestů (věci OS Cheb 4 T 99/2014 a 4 T 96/2012). V rámci ukládání souhrnných trestů mu byly nakonec uloženy nepodmíněné tresty odnětí svobody. Ve věcech zdejšího soudu 4 T 5/2015, 4 T 25/2014 a 4 T 75/2014 došlo k upuštění od uložení souhrnných trestů. Nepodmíněné tresty odnětí svobody vykonával nepřetržitě od 18.11.2015 do 16.8.2019 (zpočátku byl opět ve vazbě). Nyní projednávaného jednání se dopustil necelých devět měsíců po posledním výkonu trestu. Předchozí nezaházená odsouzení považoval soud za výraznou přitěžující okolnost (§ 42 písm. p) tr. zákoníku). Byť část odsouzení je zároveň znakem skutkové podstaty, přitěžují obžalovanému odsouzení starší tři let a odsouzení za trestné činy spáchané v souběhu s krádežemi. Obžalovanému také přitěžuje, že čin spáchal s rozmyslem (§ 42 písm. a) tr. zákoníku) a za krizové situace (§ 42 písm. j) tr. zákoníku). Obžalovanému polehčuje pouze jeho doznání z hlavního líčení, kterým přispěl k objasnění vlastní trestné činnosti (§ 41 písm. l) tr. zákoníku). Soud také přihlédl k jeho aktivitě při náhradě škody. Nicméně po zhodnocení všech skutečností dospěl soud k závěru, že na obžalovaného nelze působit trestem nespojeným s omezením jeho osobní svobody. Této možnosti se mu v minulosti již dostalo a nevyužil jí. Po návratu z vězení neprokázal snahu žít řádně. Zaměstnan byl pouze krátce, jinak pracoval načerno a bral drogy. Když se dostal do finančních potíží, opět selhal a situaci řešil krádeží. To svědčí o jeho nepoučitelnosti a nezdrženlivosti. Z tohoto důvodu má soud za to, že trest již musí být represivní, aby si obžalovaný do budoucna uvědomil, že takto své problémy na úkor jiných osob řešit nemůže. Uložením jiného druhu tresty by podle názoru soudu nemohlo dojít k naplnění účelu trestu. Proto mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody.

10. Obžalovaný byl za spáchané jednání ohrožen trestem odnětí svobody od šesti měsíců do tří let. Při úvaze o výměře trestu vzal soud v úvahu, že v rámci dané právní kvalifikace se výše škody blíží spodnímu rozmezí. Soud také musel ocenit doznání obžalovaného, kterým nepochybně napomohl k objasnění vlastní trestné činnosti. Dále obžalovaný svou iniciativou nahradil většinu vzniklé škody, když vydal odcizené věci a zajistil vrácení věcí, které již stihl prodat. Poškozený tak byl i dle vlastních slov plně odškodněn. Tyto skutečnosti vedly soud k závěru, že byl trest vyměřen ještě mírně nad jednou čtvrtinou zákonné trestní sazby, což se jeví s ohledem na trestní minulost obžalovaného jako trest mírný, ale přiměřeným okolnostem případu a jeho osobě.

11. **K osobě obžalovaného P** ■■■■■ **K** ■■■■■ bylo zjištěno, že je svobodný, má jednu dceru, o kterou osobně nepečuje. Nikdy nepracoval, před vzetím do vazby nebyl evidován ani jako uchazeč o zaměstnání u příslušného úřadu práce a nepobíral žádné sociální dávky. V roce 2017 byl Městem ■■■■■ dvakrát postihován za přestupky proti majetku. V opise rejstříku trestů má celkem tři záznamy. Poprvé byl odsouzen jako mladistvý za provinění výtržnictví. Bylo mu uloženo trestní opatření podmíněného odnětí svobody, ve zkušební době se osvědčil, jde tedy o odsouzení zaházené. Podruhé byl odsouzen ve věci zdejšího soudu sp. zn. 6 T 33/2017 za pomoc k přečinu krádeže podle § 24 odst. 1 písm. c), § 205 odst. 1 písm. a), b) tr. zákoníku k podmíněnému trestu odnětí svobody. Ve zkušební době spáchal další trestnou činnost, proto došlo k nařízení výkonu trestu, ten vykonal dne 5.12.2019. Zatím naposledy byl obžalovaný odsouzen zdejším soudem ve věci sp. zn. 7 T 148/2018 za přečin krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání šesti měsíců, který vykonal dne 5.6.2019. Poslední dvě odsouzení považoval soud za výraznou přitěžující okolnost (§ 42 písm. p) tr. zákoníku). Obžalovanému také přitěžuje, že čin spáchal s rozmyslem (§ 42 písm. a) tr. zákoníku) a za krizové situace (§ 42 písm. j) tr. zákoníku). Obžalovanému polehčuje pouze jeho doznání z hlavního líčení, kterým přispěl k objasnění vlastní trestné činnosti (§ 41 písm. l) tr. zákoníku). Přitěžující okolnosti nicméně převažují co do počtu i významu. Doznání obžalovaného totiž nelze přeceňovat, protože byl usvědčen i jinými důkazy (výpověď spoluobžalovaného, záznamy kamer). Obžalovaný P ■■■■■ K ■■■■■ se

Shodu s prvopisem potvrzuje Vendula Samcová.

jeví jako nepoučitelný. Ač se mu v roce 2017 dostalo příležitosti uložením podmíněného trestu, nevážil si toho a opět kradl. Nepoučil se ani po propuštění z celkově ročního vězení. Po návratu z vězení nijak nezměnil svůj způsob života, nepracuje, nesnaží se, nechává se živit rodinou, fetuje, a když je možnost, tak krade. Za této situace má soud za to, že účelu trestu nelze dosáhnout jiným než nepodmíněným trestem odnětí svobody. Neexistuje racionální úvaha, že by obžalovaného mohl napravit jiný trest nespojený s přímým omezením osobní svobody. Proto musí mít trest již represivní povahu.

12. Obžalovaný byl za spáchané jednání ohrožen trestem odnětí svobody od šesti měsíců do tří let. Při úvaze o výměře trestu vzal soudu v úvahu, že v rámci dané právní kvalifikace se výše škody blíží spodnímu rozmezí. Soud také musel zohlednit doznání obžalovaného, kterým také napomohl k objasnění vlastní trestné činnosti. Oproti spoluobžalovanému není trestní minulost P. K. tak bohatá. Navíc v daném případě nebyl hlavním iniciátorem daného jednání a pouze pomáhal hlavnímu pachateli. Z prodeje věcí měl pouze nepatrný prospěch. Tyto skutečnosti vedly soud k závěru, že byl trest vyměřen ještě mírně pod jednou čtvrtinou zákonné trestní sazby, což se jeví s ohledem na trestní minulosti obžalovaného jako trest mírný, ale přiměřeným okolnostem případu, zejména jeho menšímu podílu na spáchání činu, a jeho osobě. Jeví se jako spravedlivé, aby byl postižen mírnějším trestem než spoluobžalovaný. Na druhou stranu rozdíl mezi tresty není příliš výrazný, v čemž soud zohlednil absolutní pasivitu tohoto obžalovaného vést normální život.

13. Oba obžalovaní byli zařazeni pro výkon trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Do věznice se zvýšenou ostrahou, což jediná další alternativa podle současné právní úpravy, zařazeni být nemohli, neboť jim nebyl uložen výjimečný trest, trest odnětí svobody za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny nebo za zvlášť závažný zločin trest odnětí svobody ve výměře nejméně osm let; v případě obžalovaných nedošlo ani k tomu, že by se v posledních pěti letech pokusili uprchnout z vazby, z výkonu trestu nebo z výkonu zabezpečovací detence. Zároveň soud neshledal důvody k použití moderačního oprávnění podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku. Věznice s ostrahou se jeví jako odpovídající typ věznice postačující k naplnění účelu trestu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Plzni prostřednictvím Okresního soudu v Chebu.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého výroku jej může napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení, které předcházelo vydání rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Cheb 27. července 2020

Mgr. Petr Holub v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Vendula Samcová.